

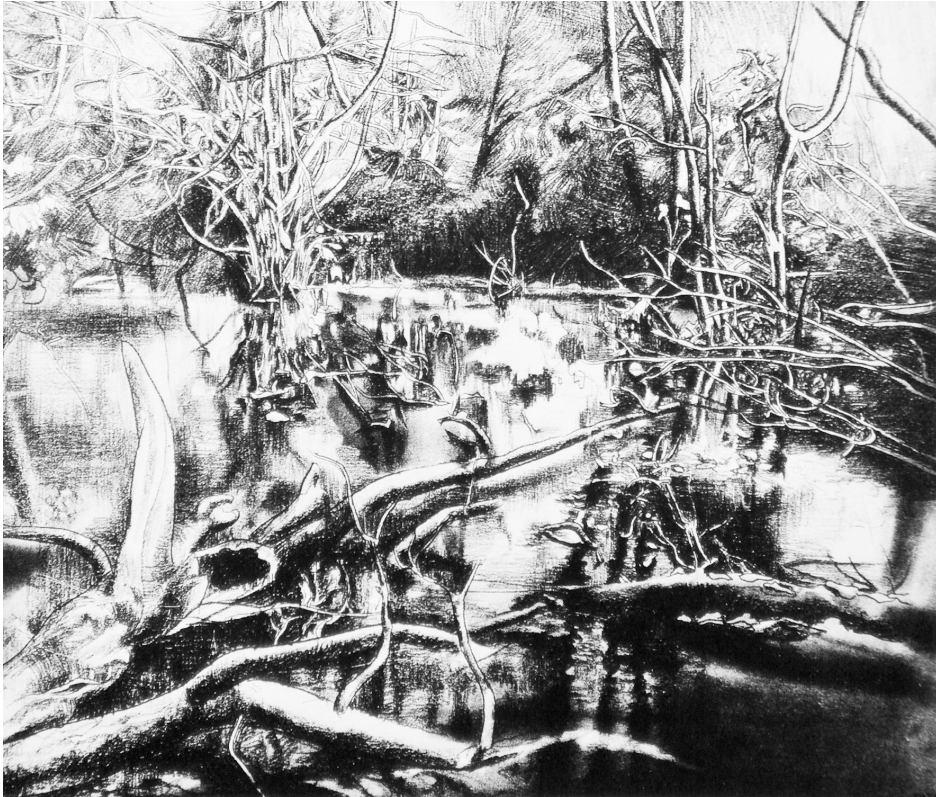
NOVÁK BÉLA DÉNES

*Emlék**(Tíz éve halt meg Szervác József költő)*

*Sikondán sokkot kapott tőlünk
 Veranda néni (Agh úr keresztelte el így
 a gondokkal küszködő alkalmazottat)
 és egyéb saját verseiktől unatkozó
 Kossuth-díjasok nem is szólva a meseíró
 bölgyről aki hazautazott mikor lehánytad
 a magyar–kínai szótárt
 ezek örültek kiáltotta a szkeccsíró
 s beült Trabantja alá
 ne féljen én csak az írógépet sétáltatom
 hajnalonta a háztetőn mondtam neki
 ám elrobogott
 áztunk az őszben jobb volt mint egy mosoly
 a Mecsek felől fekete felbók és borszag
 Terikénél ittunk egy felest
 rom az élet, dül a baza
 állapítottuk meg bölcsen
 más korban más pálinkák közé kellett vón' születni
 vajon érdemes-e a gondnoknő macskájából
 pacalpörköltet aszalni
 de nemcsak ez a lötyty perceink is vizezettek
 azért párolognak gyorsan
 megjött talpiggyuribácsi a klapanciaköltő
 ugyan gyerekek paclat csak tehénből lehet
 különben az igazi vers rímél és fölolvasta
 összes műveit*

[*Novák Béla Dénes verse*]

*hol vannak ilyenkor a halottak kérdezted
 másnaposak az élettől eszük ágában sincs
 föltámadni – délután a Vadásztanyában
 merengve néztük a bablevest
 írjon a fene irány Komló sört inni
 sikerült belekötnöd egy kétköbméteres bányászba
 ő csak nevetett rajtunk üljetek ide testvérek
 írjátok meg a Zobák-akna indulót öcsém s apám
 ott halt meg két éve a süjtőlégrobbanástól
 nevetett fájdalmában s közben potyogott könnye
 a korszóba
 mi József mit kezdünk a sunyi elmúlással?
 (Te már tudod.)*

Tóth László: Mocsár

NOVÁK BÉLA DÉNES (1951) költő, újságíró. Két verses- (*Domesztikálás, Hajléktalan angyal*) és két riportkönyv (*Betiltott emberek, Kór*) szerzője.